

Sygnatura akt VIII Gz 483/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górską (spr.)

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska

SO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko D. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z 21 marca 2017 r. w sprawie X GNc 2587/16 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

postanawia:

oddalić zażalenie.

Patrycja Baranowska

Agnieszka Górską

Anna Górnik

UZASADNIENIE

D. Z. – wpisany jako przedsiębiorca prowadzący zarejestrowaną w (...) działalność gospodarczą pod firmą (...), (...) D. Z.” – został pozwany w postępowaniu upominawczym przez (...) sp. z o.o. (...)w W. o zapłatę kwoty 2.052,75 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.549,46 zł i od kwoty 503,29 zł liczonymi od dnia wniesienia pozwu.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 18 listopada 2016 r. w sprawie X GNc 2587/16 wydał przeciwko D. Z. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając powództwo w całości oraz zasądając od niego na rzecz powódki kwotę 947 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Jednocześnie zarządził doręczenie nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i załączników oraz pouczeniem o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu. Przesyłka nadana na wskazany w pozwie adres pozwanego „ul. (...), (...)-(...) S.” została zwrócona do Sądu Rejonowego z adnotacją „nie podjęto w terminie” po podwójnej awizacji. Na zarządzenie z 21 grudnia 2016 r. przesyłkę wysłano na adres „(...) (...)-(...) D.”. W dniu przesyłki została zwrócona po podwójnym awizowaniu jako niepodjęta w terminie.

Na wniosek powódki z 20 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie 21 marca 2017 r. nadał nakazowi zapłaty z 18 listopada 2016 r. klauzulę wykonalności i ustalił należne wierzycielowi koszty postępowania klauzulowego na kwotę 126 zł.

Pozwany – zachowując termin do złożenia zażalenia – wniósł środek odwoławczy zaskarżając nadanie klauzuli wykonalności na wydany przez Sąd Rejonowy nakaz zapłaty. Wskazywał przy tym, że o toczącym się postępowaniu dowiedział się dopiero od komornika sądowego, a wcześniej nakaz zapłaty nie został mu prawidłowo doręczony, wobec czego nie mógł się uprawomocnić, a skoro nie stał się prawomocny, to nie można było nadać mu klauzuli wykonalności. Argumentacja pozwanego sprowadzała się przy tym do tego, że nie mieszka pod adresami, na które wysyłano nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu.

Sąd Rejonowy – uzasadniając postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z 21 marca 2017 r. – wskazał, że w jego ocenie nakaz zapłaty uprawomocnił się, albowiem dokonano jego doręczenia zgodnie z art. 133 § 2a k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z 8 września 2016 r., tj. na adres ujawniony w (...) jako adres prowadzenia działalności gospodarczej. Sąd I instancji odwołał się także do art. 37 ust. 1 pkt 1 i art. 25 ust. 1 pkt 1 u.s.d.g.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne i jako takie zasługiwało na oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że – wbrew stanowisku wyrażonemu przez pozwanego – bez znaczenia dla skuteczności doręczenia pozostawało to, że nie zamieszkiwał on pod adresami, na które była kierowana korespondencja przez Sąd I instancji. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584) – zwanej u.s.d.g. – Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej ((...)) udostępnia zawarte w niej dane i informacje określone art. 25 ust. 1 u.s.d.g. z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia oraz danych kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 6, w przypadku gdy, podając je, osoba uprawniona sprzeciwiła się ich udostępnianiu w (...). Z kolei zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 5 u.s.d.g. wisowi do (...) podlega adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony; dane te są zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, o ile to w danym przypadku możliwe. Zgodnie wreszcie z przywołanym przez Sąd Rejonowy art. 133 § 2a k.p.c. Pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)), doręcza się na adres udostępniany w rejestrze albo (...), chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo (...).

W okolicznościach niniejszej sprawy – zgodnie z wydrukiem ze strony (...) przedstawiającym stan na 28 października 2016 r. – pozwany D. Z. w (...) ujawnił jako swój adres głównego miejsca wykonywania działalności, jak i jako adres do doręczeń adres „(...) (...)-(...) D., powiat (...), woj. (...)”. Status wpisu do (...) był wówczas aktywny. Na taki też adres Sąd Rejonowy skierował przesyłkę zawierającą odpis nakazu zapłaty oraz pozwu wraz z wymaganymi pouczeniami, które to dokumenty nie zostały przez pozwanego odebrane pomimo podwójnej awizacji i zostały zwrócone przez pocztę do Sądu Rejonowego 20 stycznia 2017 r. Tym samym dokonano czynności wskazanych w art. 139 § 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób – w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy

powtórzyć. Na tle tego przepisu w orzecznictwie wskazuje się, że dochowanie tych warunków pozwala na przyjęcie fikcji prawnej, że pismo zostało doręczone adresatowi i po dokonanych zwrocie pozostawia się je w aktach sprawy [por. np. postanowienie SN z 17.11.2016 r. w sprawie IV CZ 69/16, internetowy portal orzeczeń SN: (...)]

Analiza znajdującej się w aktach sprawy koperty (k. 58 akt sprawy) – zawierającej wysłany pozwanemu na adres „(...) (...)-(...) D.” odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniami – prowadzi do wniosku, że po raz pierwszy awizacji dokonano 4 stycznia 2017 r. z uwagi na nieobecność adresata. Ponownej awizacji placówka Poczty Polskiej S.A. (...) dokonała 12 stycznia 2017 r., a zatem ósmego dnia od pierwszej awizacji. Zwrotu dokonano zaś 20 stycznia 2017 r. – ósmego dnia od ponownej awizacji. Tym samym dochowano wymogów przewidzianych prawem pocztowym, o których mowa w art. 139 § 1 k.p.c., a także we wskazanym wyżej orzecznictwie.

W związku z tym od upływu 7- dniowego terminu do podjęcia awizowanej po raz drugi przesyłki, tj. od 19 stycznia 2017 r., należało liczyć bieg terminu do wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty, który to termin (14- dniowy) upłynął z 2 lutego 2017 r., wobec czego nakaz zapłaty z 18 listopada 2016 r. wydany w sprawie X GNc 2587/16 stał się prawomocny z dniem 3 lutego 2017 r.

Bez znaczenia dla skuteczności doręczenia pozostawała jednocześnie – w świetle art. 133 § 2a k.p.c. – okoliczność, iż pozwany nie zamieszkuje pod tym adresem, albowiem adres „(...) (...)-(...) D.” wskazał on w (...) będąc przedsiębiorcą, a zatem podmiotem profesjonalnym, od którego wymagane jest zachowanie większej staranności, z uwagi na zawodowy charakter wykonywanej działalności; adres ten został w niej ujawniony i jako miejsce wykonywania działalności, i jako adres do doręczeń. Jak zaś wprost wskazuje art. 133 § 2b zdanie drugie k.p.c., nawet jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo (...). Dokonanie zaś doręczenia na ten adres w trybie art. 139 § 1 k.p.c. należy uznać za skuteczne.

Co również należy podkreślić, to to, że pozwany w żaden sposób nie ustosunkował się do ujawnionego w (...) adresu prowadzenia działalności gospodarczej i adresu do doręczeń, zamiast tego wskazując na szereg innych adresów (będących dotychczasowymi adresami zamieszkania pozwanego), pod którymi już nie zamieszkuje. Tymczasem doręczeń przedsiębiorcy nie dokonuje się na jego adres zamieszkania lecz – stosownie do przytaczanego art. 133 § 2a k.p.c. – na adres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, bądź na wskazany przezeń w (...) (albo w rejestrze, w przypadku podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców) adres do doręczeń. Tymczasem nawet obecnie (zgodnie z wydrukiem z (...) przedstawiającym stan na 10 stycznia 2018 r.) wpis pozwanego do (...) pozostaje aktywny, a wskazanym adresem wykonywania działalności oraz adresem do doręczeń jest „(...) (...)-(...) D.”.

Skoro zatem – jak wskazano wyżej – nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy stał się prawomocny, to w konsekwencji Sąd I instancji zasadnie nadał mu na podstawie art. 777 § 1 pkt 1 w zw. z art. 776 k.p.c. klauzulę wykonalności na wniosek powódki, w celu wszczęcia przez nią egzekucji zasądzonej wierzytelności.

Tym samym wniesione przez pozwanego zażalenie okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., o czym orzeczono na wstępie.

Patrycja Baranowska Agnieszka Górńska Anna Górnik

Sygn. akt VIII Gz 483/17

S., (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

- (...) (...), (...)-(...) D., powiat (...), woj. (...).

3. (...)